

Spojené veci C-444/09 a C-456/09

Rosa María Gavieiro Gavieiro a Ana María Iglesias Torres

proti

**Consellería de Educación
e Ordenación Universitaria de la Xunta de Galicia**

(návrhy na začatie prejudiciálneho
konania podané Juzgado de lo Contencioso-Administrativo
n° 3 de A Coruña a Juzgado de lo Contencioso-Administrativo
n° 3 de Pontevedra)

„Sociálna politika — Smernica 1999/70/ES — Določka 4 rámcovej dohody o práci
na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP — Zásada nediskriminácie —
Uplatnenie rámcovej dohody na dočasných zamestnancov autonómnej oblasti —
Vnútroštátna právna úprava zavádzajúca rozdielne zaobchádzanie v oblasti
pridelovania príplatkov za odpracované roky len na základe dočasnej povahy
pracovnoprávneho vzťahu — Povinnosť uznať nárok na príplatok
za odpracované roky so spätným účinkom“

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 22. decembra 2010 I - 14035

Abstrakt rozsudku

1. *Sociálna politika — Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP — Smernica 1999/70 — Pôsobnosť (Smernica Rady 1999/70, príloha, določka 2 bod 1 a določka 3 bod 1)*

2. *Sociálna politika — Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP — Smernica 1999/70 — Podmienky zamestnávania — Pojem*
(*Smernica Rady 1999/70, príloha, doložka 4 bod 1*)
3. *Akty inštitúcií — Smernice — Vykonanie členskými štátmi*
(*Článok 258 ZFEÚ; smernica Rady 1999/70, článok 2 tretí odsek*)
4. *Sociálna politika — Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP — Smernica 1999/70*
(*Smernica Rady 1999/70, príloha, doložka 4 bod 1*)

1. Zo znenia smernice 1999/70 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, a danej rámcovej dohody uvedenej v prílohe tejto smernice, ako aj z ich štruktúry a cieľov vyplýva, že požiadavky, ktoré sú v nich uvedené, sa použijú aj na pracovné zmluvy a pracovnoprávne vzťahy na dobu určitú uzavreté so správnymi orgánmi a s inými subjektmi verejného sektora.
2. Na príplatok za odpracované roky sa vzťahuje ustanovenie doložky 4 bodu 1 rámcovej dohody o práci na dobu určitú uvedenej v prílohe smernice 1999/70 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP ako na pracovnoprávnu podmienku, takže zamestnanci v pracovnom pomere na dobu určitú môžu namietať voči takému zaobchádzaniu, ktoré je vzhľadom na vyplatenie tohto príplatku menej priaznivé – bez akéhokoľvek objektívneho odôvodnenia – ako to, ktoré sa poskytuje zamestnancom v pracovnom pomere na dobu neurčitú, ktorí sa nachádzajú v porovnateľnej situácii. Samotná dočasná povaha zamestnania niektorých zamestnancov verejnej správy nemôže predstavovať objektívny dôvod v zmysle tejto doložky rámcovej dohody.

Na dočasného zamestnanca autonómnej oblasti členského štátu, sa vzťahuje osobná pôsobnosť smernice 1999/70 a rámcovej dohody uvedenej v prílohe tejto smernice.

(pozri body 38, 45, bod 1 výroku)

(pozri bod 58, bod 2 výroku)

3. Článok 2 tretí odsek smernice 1999/70 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, stanovuje, že keď členské štáty uvedú do platnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou, tieto ustanovenia budú obsahovať odkaz na túto smernicu alebo ich bude sprevádzať takýto odkaz pri príležitosti ich úradného uverejnenia.

dodržovali, nemožno vylúčiť, že členský štát, ktorý sa pôvodne snažil o prebratie smernice a splnenie povinností z nej vyplývajúcich na základe práva Únie, si následne po sporoch prebiehajúcich pred vnútroštátnymi súdmi alebo po podaní žaloby zo strany Komisie podľa článku 258 ZFEÚ uvedomí, že právo Únie nebolo do ustanovení jeho vnútroštátneho práva prebraté správne alebo úplne, a predmetné ustanovenia preto za týchto okolností treba zmeniť.

Samotná skutočnosť, že ustanovenie vnútroštátneho práva neobsahuje žiaden odkaz na smernicu 1999/70, teda nevyučuje záver, že týmto ustanovením sa táto smernica preberá do vnútroštátneho práva.

Ak smernica výslovne stanovuje, že ustanovenia, ktorými sa táto smernica preberá, obsahujú odkaz na túto smernicu alebo ich takýto odkaz bude sprevádzať pri príležitosti ich úradného uverejnenia, treba v každom prípade prijať osobitný vykonávací právny akt. Je síce nesporné, že o členských štátoch možno na základe žaloby o nesplnenie povinností rozhodnúť, že si nesplnili svoje povinnosti vyplývajúce z článku 2 tretieho odseku smernice 1999/70, ale nemožno z toho nevyhnutne odvodiť, že vnútroštátny právny predpis, ktorý vo svojom odôvodnení neuvádza odkaz na dotknutú smernicu, nemožno považovať za predpis, ktorým sa táto smernica platne preberá. Vzhľadom na to, že členské štáty nie sú povinné len formálne prebrať smernice Únie do svojho právneho poriadku, ale musia aj zabezpečiť, aby sa povinnosti, ktoré im z týchto smerníc vyplývajú, v plnom rozsahu a v každom okamihu

(pozri body 61 – 64, 67, bod 3 výroku)

4. Ustanovenie doložky 4 bodu 1 rámcovej dohody o práci na dobu určitú uvedenej v prílohe smernice 1999/70 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, je nepodmienené a dostatočne presné, aby sa ho dočasní zamestnanci mohli dovolávať voči štátu pred vnútroštátnym súdom, aby im priznal nárok na príplatky za odpracované roky za obdobie od uplynutia lehoty stanovenej pre členské štáty na prebratie uvedenej smernice až do dňa

nadobudnutia účinnosti zákona, ktorým sa táto smernica preberá do vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu, pod podmienkou dodržania relevantných ustanovení vnútroštátneho práva upravujúcich premlčacie lehoty.

Bez ohľadu na to, že vo vnútroštátnej právnej úprave preberajúcej smernicu 1999/70 existuje ustanovenie, ktoré uznáva nárok dočasných zamestnancov na vyplatenie príplatkov za trojročné odpracované obdobie, ale pritom obsahuje

doložku, ktorá vylučuje spätné uplatnenie tohto nároku, príslušné orgány dotknutého členského štátu majú povinnosť podľa práva Únie a vzhľadom na to, že ustanovenie rámcovej dohody o práci na dobu určitú má priamy účinok, priznať tomuto nároku na vyplatenie príplatkov spätný účinok odo dňa uplynutia lehoty stanovenej pre členské štáty na prebratie predmetnej smernice.

(pozri body 90, 99, body 4 a 5 výroku)